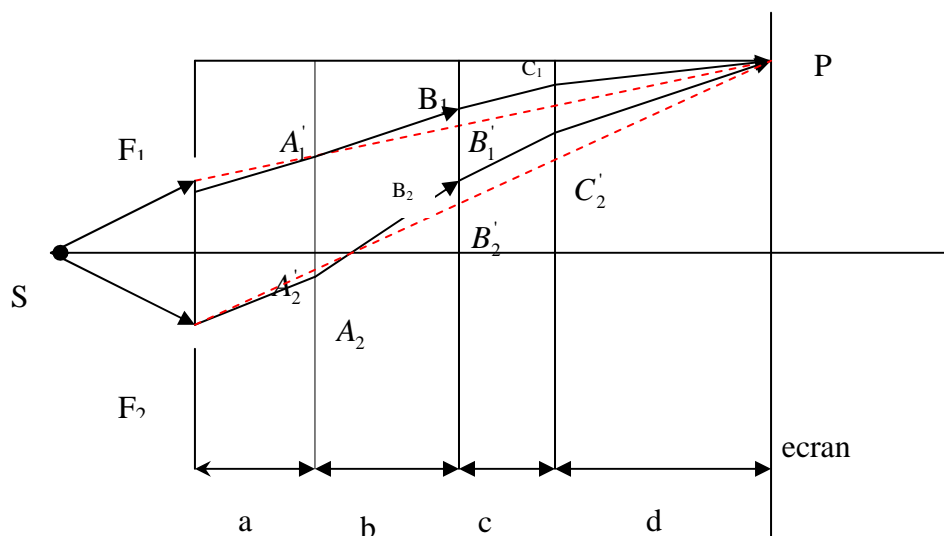

CLASA a XII - a * Bareme*

1.

a) pe desen $F_1 F_2 = l$

Notățiile $A_1', A_2', B_1', B_2', C_1'$ și C_2' sunt intersecțiile lui $F_1 P$, respectiv, $F_2 P$ (adică liniile punctate din desen) cu marginile mediilor optice

Notăm $F_1 P = r_1$ și $F_2 P = r_2$. Geometric se obține, ținând cont de aproximația $F_2 A_2 \approx F_2 A_2'$

$$= \frac{F_2 A_2}{F_2 P} \approx \frac{a}{D} \Rightarrow F_2 A_2 = \frac{a F_2 P}{D} \text{ și, analog } F_1 A_1 = \frac{a F_1 P}{D}, \text{ de unde rezultă pentru diferența de drum:}$$

$$F_2 A_2 - F_1 A_1 = \frac{a}{D} (F_2 P - F_1 P) = \frac{a}{D} (r_2 - r_1) \quad (1);$$

3p

Aproximăm $A_2 B_2 \approx A_2 B_2'$ și, din figură, rezultă: $\frac{A_2 P}{A_2 B_2} = \frac{b+c+d}{b} = \frac{D-a}{b} \Rightarrow \frac{A_2 P}{A_2 B_2} + \frac{a}{b} = \frac{D}{b}$, dar

$$\frac{a}{b} \approx \frac{F_2 A_2}{A_2 B_2} \text{ și } F_2 A_2 + A_2 B_2 = F_2 P = r_2$$

De unde rezultă: $A_2 B_2 = \frac{b F_2 P}{D} = \frac{b r_2}{D}$ și cu același raționament rezultă: $A_1 B_1 = \frac{b r_1}{D}$

Diferența de drum: $A_2 B_2 - A_1 B_1 = \frac{b}{D} (r_2 - r_1) \quad (2);$

1,5p

În același mod: $C_2 B_2 - C_1 B_1 = \frac{c}{D} (r_2 - r_1) \quad (3)$, și $PC_2 - PC_1 = \frac{d}{D} (r_2 - r_1) \quad (4)$ 0,5p

Diferența drumului optic dintre cele două raze de lumină care pleacă din cele două fante este: $(\Delta) = n_1 (F_2 A_2 - F_1 A_1) + n_2 (B_2 A_2 - B_1 A_1) + n_3 (C_2 B_2 - C_1 B_1) + n_4 (PC_2 - PC_1)$,

1p

După înlocuire cu relațiile (1), (2), (3) și (4) rezultă:

$$(\Delta) = \left(\frac{n_1 a + n_2 b + n_3 c + n_4 d}{D} \right) (r_2 - r_1) = k\lambda, \text{ unde } k \text{ este ordinul maximului de interferență } \mathbf{0,5p}$$

de unde $(r_2 - r_1)_k = \frac{k\lambda D}{n_1 a + n_2 b + n_3 c + n_4 d}$ iar în formula interfranței intervine diferența:

$$(r_2 - r_1)_{k+1} - (r_2 - r_1)_k = \frac{\lambda D}{n_1 a + n_2 b + n_3 c + n_4 d} \quad \mathbf{0,5p}$$

atunci interfranța devine $i = \frac{D}{l} \frac{\lambda D}{n_1 a + n_2 b + n_3 c + n_4 d} \cdot (5) \quad \mathbf{1p}$

b) În relația (5) luăm $n_1 = n_2 = n_3 = 1$; $n_4 = n$; $a + b + c = D - e$, unde $e = d =$ grosimea plăcii: $\mathbf{0,5p}$
atunci interfranța devine:

$$i = \frac{\lambda D^2}{l[D + (n-1)e]} \quad \mathbf{0,5p}$$

2. Considerăm că nava se deplasează, față de Pământ, cu viteza $v = 0,6c$, în sensul pozitiv al axei Ox, iar particula are viteza relativă $u = -0,9c$ față de navă. Atunci viteza particulei față de Pământ este:

$$u = \frac{u + v}{1 + \frac{vu}{c^2}} = -0,65c \quad \mathbf{5p}$$

Observatorul are viteza $V = -0,6c$ față de Pământ. Viteza particulei față de observator este:

$$u_{\text{relativ}} = \frac{u - V}{1 - \frac{uV}{c^2}} = -0,08c \quad \mathbf{4p}$$

3.

I. Notăm cu t timpul cât nava a staționat pe planeta Alfa care nu se mișcă relativist. În acest caz timpul de mișcare al navei a fost : $(26 - t)$ față de ceasul de pe pământ, și $(16 - t)$ în raport cu ceasul cosmonautului (timpul propriu), de unde rezultă relația: **2p**

$$26 - t = \frac{16 - t}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \text{ unde timpul } t \text{ se măsoară în ani, iar } v = \text{viteza navei (1) } \quad \mathbf{1,5p}$$

Dar distanța între cele două planete este $d = 10 \text{ ani} \times c$, unde $c = 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}$, viteza luminii în vid. Atunci putem scrie relația: $26 - t = \frac{2d}{v} = \frac{20c}{v}$ **(2) 1p**

Relatiile (1) și (2) formează un sistem cu soluțiile: $t = 1 \text{ an}$ și $v = 0,8c$. **0,5p**

II. Postulatele Einstein și transformările Lorentz conduc la concluzia că și timpii sunt diferiți în diferite SR inerțiale în sensul că timpul „încetinește” în nava în mișcare.

Această încetinire a ceasurilor într-un sistem în mișcare este un fenomen ciudat ce poate fi înțeles doar prin observarea mecanismului de funcționare a unui ceas în mișcare. Construim un ceas dintr-o bară rigidă cu o oglindă la fiecare capăt, iar când dăm drumul unui semnal luminos între oglinzi lumina continuă să meargă în sus și în jos, producând câte un tic-tac de câte ori ajunge jos. Construim două astfel de ceasuri identice, le sincronizăm pornindu-le împreună. Astronautul ia cu el în nava spațială un astfel de ceas pe care îl montează cu bara perpendicular pe vitaza navei, iar celălalt rămâne pe pământ. Pentru astronaut ceasul merge normal, lumina se propagă între cele două oglinzi, perpendicular pe direcția de mișcare a navei (fig.1)

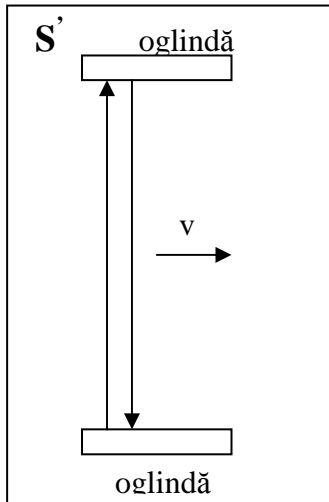

fig.2

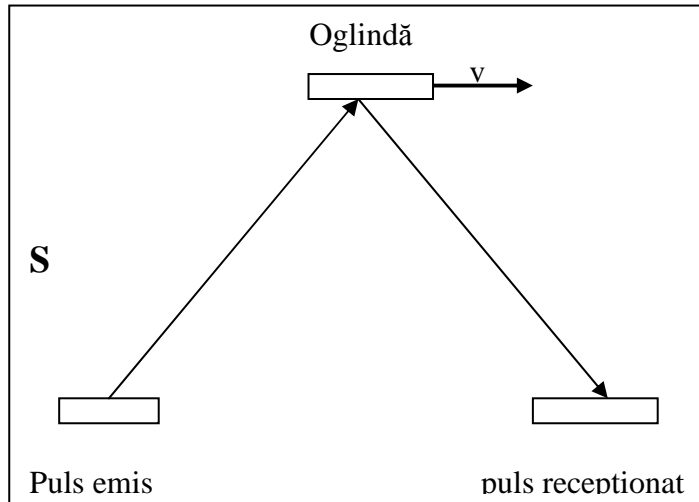

Fig.1

Când observatorul exterior S privește la ceasul în mișcare, el vede că lumina merge în zigzag. Cu alte cuvinte, în ceasul în mișcare, luminii îi trebuie un timp mai lung pentru a merge de la un capăt la celălalt al barei decât în ceasul în repaus. În concluzie timpul măsurat cu ceasul din S , în mișcare, este mai lung, *mai dilatat*, decât cel măsurat de ceasul static din navă **4p**